

—, selv om altsaa en Stormagt, England, vilde komme os til Hjælp, saa er det dog klart, at hvis København er en aaben By, og den er besat af tyske Tropper, selv med en stærk Besætning, tage vi lettere den aabne By, naar vi faa tilstrækkelig Hjælp, end vi tilbagetage en Fæstning, som oven i Købet er gjort saa stærk, at naar der er tilstrækkelig Styrke indenfor dens Mure, bliver den meget vanskelig at tage. Er der Tale om en Kamp for vor Eksistens, er det dog indlysende, at vor Hær i aaben Mark her i vort Land er bedre stillet og har mere Udsigt til med Held at kunne kæmpe mod en tilsvarende fjendtlig Magt, ja, endogsaa mod en overlegen fjendtlig Magt. Selv om Kampen skulde finde Sted i den aabne By København, ere vore egne Tropper dog heldigere stillede end Invasionshæren. Ved den aabne By undgaa vi Ødelæggelse af de københavnske Værdier, vort Kulturcentrum er ikke udsat for Bombardement. Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) udtalte rigtig nok forleden Dag, at selv om der bare gik nogle Soldater i vore Gader, kunde vi blive udsatte for Bombardement. Det tror jeg nu ikke paa. Det viser Krigshistorien slet ikke. Sker der Landgang i den aabne By, saa kan Hæren naturligvis kæmpe lige saa kraftigt og med lige saa stor Udsigt til Held som den Hær, der gaar i Land i den aabne By; men er det en Fæstning, vor Hær skal forsvare, er det dog indlysende, at selv en mindre Styrke kan tage Fæstningen og tilintetgøre vor Hær, fordi den fjendtlige Styrke kan koncentrere hele sin Styrke paa et enkelt Punkt, hvorimod den svage Besætning, vi kunne lægge ind i denne store, umulige Fæstning, jo skal være spredt over det hele, da man aldrig ved, hvor Angrebet kommer. Dette forekommer mig saa selvindlysende, at i det Øjeblik vi ordne vort Forsvarsvæsen, maa vi dog tage tilbørligt Hensyn dertil. Derfor mener jeg, at det, det gælder om, er at ordne vort Forsvar saaledes, at vi kunne kæmpe paa alle Steder i hele vort Land, hvor der er Udsigt til, at man vil angribe os. Det gælder om at opdrage Folket til at kunne kæmpe for sin Eksistens, men derimod ikke til at ordne sig med det for Øje at forsvare Neutraliteten. Thi have vi vort Militærvæsen i Orden til at kunne tage Kampen op for vor Selvstændighed, saa er det naturligvis ogsaa ordnet tilstrækkeligt i Tilfælde af, at der kommer Krig mellem andre Nationer, hvor vi skulle være neutrale, og til at opfylde de faa Forpligtelser, der er Tale om.

Jeg paaviste sidst, hvor vanskelig det, dersom Tyskland vilde angribe os, vilde være for os selv at sige, hvad Øjeblik vi skulde tage Offensiven imod Tyskland. Men det vilde være lige saa vanskeligt overfor England. Sæt det Tilfælde, at England vilde benytte vort Land imod Tyskland, gøre Landgang i vort Land for derfra at angribe Tyskland. Lad os antage, at England vilde besætte København eller Esbjerg eller Aarhus, eller hvilken By De ville, saa vil jeg gerne spørge de ærede Tilhængere af Neutralitetsforsvaret, om de i saa Tilfælde agte at kaste Tropper ud imod England. Hvis De have i Sinde at gøre det, vil jeg dog erindre Dem om det samme, som jeg erindrede om sidst i min Omtale af Trearskrigen 1848—50. Men jeg vil ogsaa fremhæve en anden Side. Jeg viste, hvorledes vort lille Land den Gang havde kuert det tyske Rige eller Preussen ved Blokade, havde gjort Krigen saa at sige uudholdelig for Preussen, men jeg nævnede ikke, hvad jeg nu vil nævne, den anden Side, og det var, at medens vi paa den Maade kuede Preussen med vor Flaade, der den Gang var enemægtig paa Havet, under en Trearskrig, gik Erhvervslivet i Danmark sin rolige Gang. Landbrugets Eksport bragte de samme Indtægter som altid, Statskassen fik de Indtægter, som var fornødne til at underholde Armeen og lønne Embedsmændene, kort sagt, hele den regelmæssige Administration og hele Erhvervslivet gik sin rolige Gang. Vi mærkede knapt i Erhvervslivet, at vi var i Krig. Paa visse Omraader havde vi endogsaa betydelige Fordele. Ja, den lille Stat Danmark, som var i Krig, kunde endogsaa optage Statslaan. Jeg vil gerne spørge ærede Medlemmer: Hvis Englænderne gøre et Brud paa vor Neutralitet, som de anse for nødvendigt, agte De saa at træde op med Magt og erklære England Krig? I samme Øjeblik vi gøre det, er det klart, at hele vor Eksport ligger øde. Naar Englænderne betragte os som værende i Krig med dem, ville de ikke tillade et eneste af vore Handelsskibe at fare over Havet, vi ville være blokerede sammen med Tyskland. Jeg ved ikke, hvorfra Staten i saa Fald skal faa sine Indtægter. Jeg vil gerne spørge, om nogen tror, at der er noget Sted i hele Verden, hvor vor Stat under saadanne Omstændigheder kan faa Statslaan til at dække den øjeblikkelige Pengenød. Nej, alle Sunde ville være lukkede, hele Erhvervslivet stoppet, der vil ikke være en eneste